

Kázeň z ev. služieb Božích v BA Lamači / NK, 5.
nedeľa po Veľkej noci, 10.5.2026, 10.00/18.00, ES:
313, 317, 566, Žalm 95, 1 - 7, A 89

téma: **Vytrvalosť v
modlitbách má odmenu**

Matúš 15, 21 - 28: „²¹Potom odišiel Ježiš a utiahol sa do krajov Týru a Sidonu. ²²A hľa, kanaánska žena prišla z oných končín a kričala: Zmiluj sa nado mnou, Pane, Syn Dávidov! Dcéra sa mi strašne trápi, posadnutá démonom. ²³On jej však neodpovedal ani slovo. I pristúpili učenici a prosili Ho: Odbav ju, lebo kričí za nami. ²⁴Odvetil: Ja som poslaný len k strateným ovciam domu izraelského. ²⁵Ale ona prišla, padla Mu k nohám a prosila: Pane, pomôž mi! ²⁶On však odvetil: Nie je dobré vziať deťom chlieb a hodiť šteňatám. ²⁷Odpovedala Mu: Áno, Pane, ale veď aj šteňatá jedávajú z omrvínok, ktoré padajú zo stola ich pánov. ²⁸Na to jej povedal Ježiš: Ó, žena, veľká je tvoja viera. Nech sa ti stane, ako chceš! A ozdravela jej dcéra v tú hodinu.“

Milí bratia, milé sestry!

V nedeľu zvanú Rogate (Proste, Modlite sa) počujeme, že **kanaánska žena vo svojej beznádejnej situácii s nádejou volá - priam kričí na Ježiša:** „Zmiluj sa nado mnou, Pane, Syn Dávidov!“

Pocit onej ženy poznal Jób (30, 20: „K Tebe volám o pomoc, a neodpovedáš mi, tu stojím, ale Ty

si ma nevšímaš“), aj autori biblických žalmov (napr. 69, 4: „Ustal som od volania, hrdlo mi horí, oči mi vyhasli od vyčkávania na môjho Boha“). Pocit Kanaánky poznajú i mnohí z nás. Pocit, keď človek s vierou volá k Pánovi, modlí sa, no Ten, ktorému veríme, že nás berie vážne, je ticho. **mlčí. Zdá sa, že modlitby idú kamsi do prázdna, že narážajú na stáby pancierový príkrov nebies.**

Pritom táto kanaánska žena neprosí pre seba. Volá na Pána - zápasí o Jeho milosť pre svoje postihnuté dieťa. Kto by sa jej dokázal otočiť chrbtom? Kto by bol schopný nevypočuť jej volanie?

Na prekvapenie **Ježiš. On mlčí. Opakovane ženu odmieta.** Najprv je ticho, odvracia sa od nej. Potom ju odbije slovami: Som tu pre druhých - „Ja som poslaný len k strateným ovciam domu izraelského.“ Prišiel som zachraňovať svojich, ľudí z môjho národa, rovnakej viery so mnou, a ty k nim nepatríš...

Prečo Pán mlčí? Prečo neodpovedá na to, keď sa deje zlo, nepravosť, neláska? Prečo nič nepovie na rozličné ľudské trápenie? Prečo?

V pokore musíme priznať: **Nevieme. Boha nemáme v hrsti. On nie je náš sluha.**

Ani žena Kanaánka nevedela, prečo Pán Ježiš mlčí. Avšak **nevzdala sa a svojou pokornou, no trpezlivou - vytrvalou vierou dosiahla, o čo Pána prosila.** Nenárokovala si pomoc Pána Ježiša. Nevyskakovala ako ľudia, ktorí nedosiahnu svoje: „No jasné, Ježiš! – Iných zachrániš, ale mne nepomôžeš!...“

Táto pohanská žena, dnes by sme povedali žena nepatriaca do cirkvi, **volala na Ježiša ďalej s vierou, že aj pre človeka na úplnom okraji spoločnosti má Pán pripravenú svoju lásku a prijatie.**

Kanaánka sa nevzdáva. Jej viera si nerobí nároky, akoby bol Pán povinný urobiť, čo si zmyslíme, akoby musel vykonať všetko, čo nám vidí na očiach. **Vzťah s Bohom neprináša automatické plnenie našich želaní, aj keby to boli priania čo ako skvelé.** To kanaánska žena chápe. Povie to, čo Ježiša prekvapí. Odhaľuje, v čom tkvie skutočná hĺbka viery. **Táto žena verí, že k Ježišovi Kristovi môže prísť každý, aj**

keby to bol posledný pes. Psami v onej dobe hanlivo nazývali niektorí Židia pohanov.

Kanaánka nerozporuje svoje postavenie, ale pred Pánom obhajuje seba a ľudí s podobným údelom. Ježišovi pokorne vraví: Áno, som len pes pod stolom pána. Stačia mi omrvinky. Dokážem z nich žiť. **Vytrvalou a trpezlivou vierou bojuje za svoju dcéru, ale aj za ďalších s podobným údelom.** Tak, ako kedysi patriarcha Jákob kedysi pri potoku Jabbok v zápase s Bohom vymohol požehnanie pre všetkých svojich potomkov (1M 32, 23nn), tak kanaánska žena svojou neodbytnou vierou vymohla zdravie pre svoju dcéru a uistenie pre nás všetkých, že **Pán sa napokon prihovorí každému. Aj bez nárokov. Pomôže v správnom čase a spôsobom, ktorý On uzná za najvhodnejší.**

Podľahol Ježiš preto, že viera ženy bola vytrvalá – neodbytná? Alebo Ho presvedčilo, že si na Jeho pomoc nerobí nárok, že si je vedomá, že na ňu nemá právo a nežiada záchranu pre seba, že nechce pútať Ježišovu pozornosť, čas a sily na úkor iných?

Pán Ježiš jej vraví: „Žena, **velká je tvoja viera.**“ **Viera, že Boží prameň je výdatným žriedlom.** Viera, že pri tomto

zdroji nerozhoduje poradovník, ani ostrejšie lakte v zástupe čakajúcich na pomoc. Prví budú poslední a poslední prví. Tí ktorí chcú veľa Božej pozornosti, akoby jej nikdy nemali dosť. Zatiaľ čo tí, ktorí sa nepredierajú dopredu a neočakávajú mnoho, vnímajú, že **aj omrvinky z Pánovho stola - zopár kvapiek Jeho súcitu a lásky - stačia k plnému životu.**

Modlitba: Pane, dokonale náš poznáš. Vieš lepšie ako my, čo nás trápi, čo potrebujeme, aj ktorý čas a aký spôsob je Tvojou najlepšou odpoveďou na naše prosby. Vieš, ktoré naše túžby a želania sú pre nás vskutku dobré, vieš aj o tom, čo sami nezvládneme a nedokážeme. Prosíme Ťa o silu dôverovať Ti, nevzdať naše dúfanie, našu nádej v Teba, v Tvoju záchranu. Prosíme o silu priznať sa k slovám: „Bud' vôľa Tvoja“, aj keď je možno iná, ako naše predstavy. Prihovárame sa za všetkých, ktorí nepočujú Tvoju odpoveď, alebo jej nerozumejú. Oslavujeme Ťa, že svoju lásku dávaš kresťanom aj nekresťanom. Ďakujeme, že vytrvalosť v modlitbách má svoju odmenu a že aj omrvinky z Tvojho stola, aj zopár kvapiek Tvojej lásky a milosrdenstva, stačia k plnému životu. Chvála Ti! Amen.

S použitím myšlienok: Michaela Erdingera a Pavla Pokorného, (výklady 17. 3. a 30. 3. in: Na každý den 2026, vyd. Kalich, Praha 2025):
Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár